

El Flequer Lleidatà

Portaveu de la Federació d'Industrials Flequers de la Província de Lleida
Redacció i Administració: Magdalena, 15-Lleida ♦ Per anuncis demaneu preus i condicions

Casa LLORET

Establerta l'any 1915

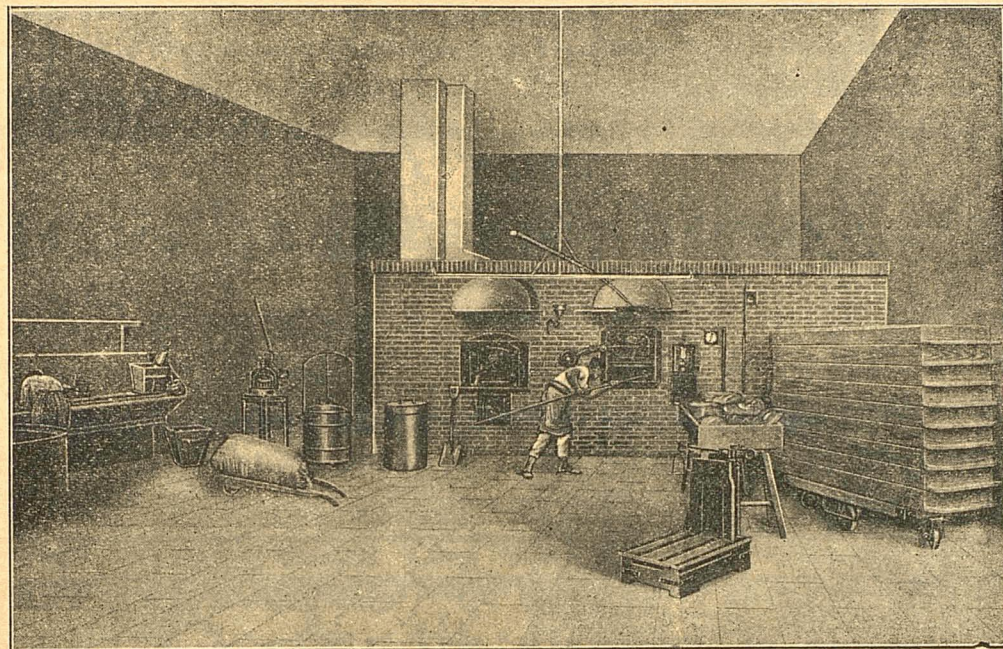
FUSTERIA
LLEIDA

Única
especialitzada
en einam
per a forns

PASTISSERS, PASTELERS:
PEL QUE NECESSITEU PER
A EL VOSTRE FORN, DIRI-
GIU-VOS A AQUESTA CASA,
QUE US SERVIRA TOT EL
NECESSARI DEL VOSTRE RAM

Exportació
a
províncies

JOAN FERRÉ MATHEU

Cendra, 30, 32 i 34 ~ 81111 LLEIDA ~ Telèfon 14.423

— CASA ESTABLERTA L'ANY 1896 —

La mes antiga i única **especialitzada** en la fabricació de **ferramentes**
per la construcció de **FORNS** de **pa** i **pastisseries**, i de tota mena
d'UTILS PER A OBRADORS

Record! que,

JOAN FERRE MATHEU

es la casa on trobarà:

Les mes **altes CALITATS**

Absoluta serietat en els TRACTES

i els **MILLORS PREUS**

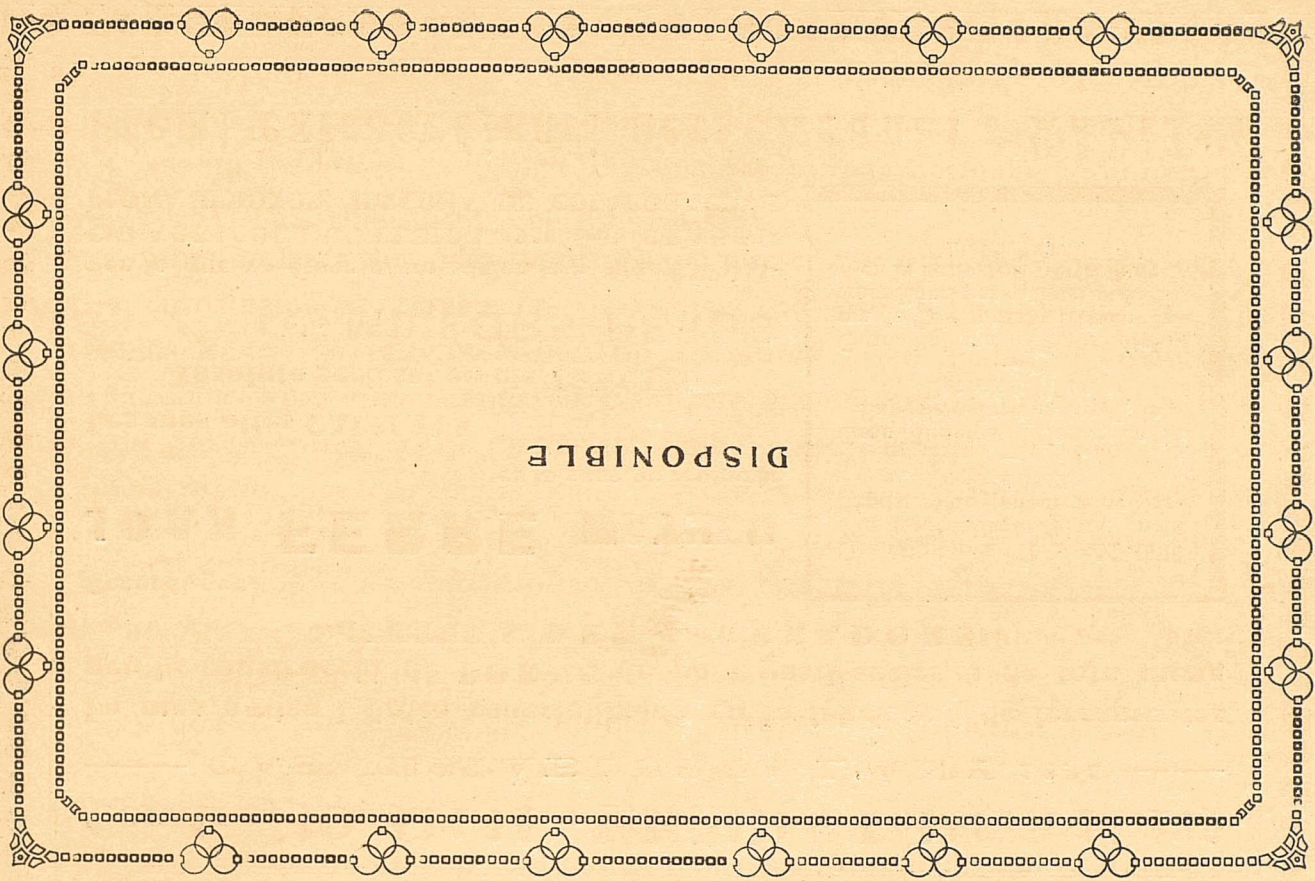
per le que va ésser premiada en la pasada **EXPOSICIO AGRICOLA DE LLEIDA 1930** amb **GRAN DIPLOMA D'HONOR, DIPLOMA DE COLABORACIO !**

Gran diploma d'Honor-Medalla d'or i medalla de plata, en la Exposició de Panaderia de **Barcelona 1912.**

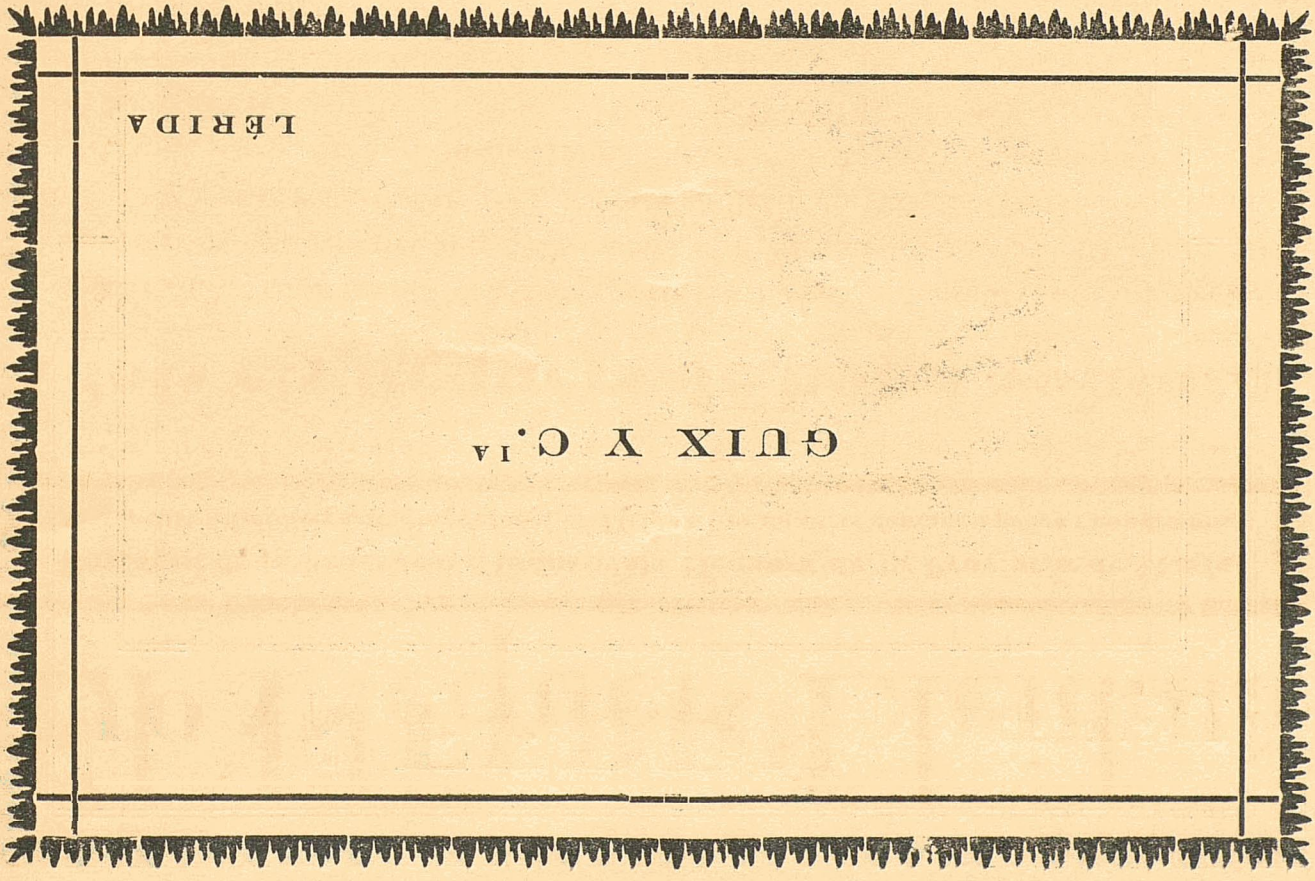
Gran diploma d'Honor en la Exposició Internacional de **Barcelona 1929.**

Gran diploma d'Honor, diploma de Colaboració i Premi extraordinari per el fanal **RAPIT** en la Exposició Agrícola de **Lleida 1930.**

Premi extraordinari per el fanal "RAPIT"

DISPONIBLE

LERIDA

GUX Y C. IA

El Flequer Lleidatà

◆ Portaveu de la Federació d'Industrials Flequers de la Província de Lleida ◆
Redacció i Administració: Magdalena, 15 - Lleida ◆ Per anuncis demaneu preus i condicions ◆

A tots els flequers de bona voluntat

El primer suplement del nostre portaveu ha estat acceptat amb tanta satisfacció i joia per tots els flequers provincials, que ha satisfet plenament les nostres aspiracions i ens dona coratge per a seguir la lluita en pró dels interessos comuns. És cert que uns quans, molt pocs, ens l'han retornat, però sense sapiguer de què es tractava, car no l'obriren i alguns ja ens han escrit escusant-se i pregant-nos aclarem l'assumpte. És per això i per la satisfacció de tots, que hem inclòs una lletra oberta en aquest número,

A nosaltres, que estem plens de fe i d'entusiasme per la nostra causa, ens ha agradat molt la rebuda que els companys han fet al suplement de la nostra Revista. És que tots els flequers, tots els amics de la nostra indústria, sabien que era necessària la creació de quelcom pràctic, el naixement d'una obra material que servís de peu als nostres interessos i d'arma per a defensar-nos al mateix temps que per a combatre contra tot el que nueixi a la pastisseria, I, per ocupar aquest lloc, ¿què millor que una revista mensual com la que acaba d'apareixer? Fins avui la província de Lleida, era la que demostrava ésser més refractària a l'associació i semblava que poc l'importava el bé o el mal de l'indústria fornera. Quan a totes les províncies d'Espanya i principalment a Catalunya, els flequers s'agermanàven per a unir llurs esforços, la de Lleida vivia una vida miserable i vergonyosa degut a l'indiferència amb que acceptaven les idees els companys del ram. Però, amb la desaparició del cessarisme espanyol, els ànims s'han despertat; una ona de fraternal entusiasme va creixent en el cor dels flequers, i les adhesions, les paraules de companyerisme que hem rebut des del naixement del nostre portaveu, si bé, les esperàvem, no creiem fossin tan nombroses.

I, davant d'aquesta confiança que surt del pit dels germans d'indústria, davant les ofertes d'ajuda que ens arriben de la part de certs fabricants i d'elogi de la de les Societats comarcals, nosaltres estem convençuts de que arribarem a posar la nostra Federació, al costat de les més importants d'Espanya. Creiem

sincerament, que si la confiança dels flequers provincials no ens manca mai, la FEDERACIÓ D'INDUSTRIALS FLEQUERS DE LA PROVÍNCIA DE LLEIDA serà mirada com un formós model de l'indústria espanyola.

L'unió fa la força, diu el refrà, i té raó.

¿Perquè fins ara la Federació permaneixia anèmica malgrat tots els treballs que feien els seus directors a fi de vigoritzar-la? Era per la indiferència dels **col·legues, que la consideraven** com una societat ordinària, quelcom d'esbarjo o certa cosa per l'estil, negant-se a estudiar la raó, no comprenent que la desunió reinan era la sola causa de la ruina en què vivia la més noble, la més digna, la més necessària de les indústries socials.

Però poc a poc el nostre la nostra persistència, i la nostra fé en nosaltres i en els nostres companys va tenint el seu fruit. De cada dia la Federació engrandeix la seva llista de socis. Els fruits van maduran i prompte la nostra feina serà plenament recompensada, car veurem l'aimada Federació, en el grau de força i de grandesa tal com l'hem somniada. Però cal que vosaltres, companys, no ens negueu la vostra confiança i la vostra ajuda, necessitem que vingueu a la Federació i que convenceu als vostres amics de que també han de fer-ho.

Tenim molt que fer en profit de la flequeria. Existeixen normes e injustícies que perjudiquen a la nostra indústria i que cal extenuar. Per a lograr-ho, devem unir-nos amb germanor. Un a un o per petits grups no farem rés. Agermanant-nos tots, apoiant-nos els uns als altres en els assumptes legals, alcançarem tot el que sia raonable i en profit de llurs interesos. Ja hem obtingut certes reparacions, ja hem exterminat veninoses arrels que impedièn l'avanç de la nostra obra, però tenim en projecte treballs de gran envergadura i que sols poden portar-se a cap contant amb l'adhesió de tots. Doncs, a tots els flequers provincials i de bona voluntat, ens adresem per a traçar-los el camí a seguir.

* * *

Tot industrial forner deu associarse-, ja sigui afiliant-se a la comarcal si n'hi hagués a on pertany llur poble o adherint-se directament a la SOCIETAT D'INDUSTRIALS PASTISSERS DE LA COMARCA DE LA CIUTAT DE LLEIDA. Per això, cal omplir amb lletra clara, el Butlletí núm. 1, imprés en una pàgina d'aquesta revista, tallar-lo i enviar-lo a aquesta Redacció.

La quota és de 13 pessetes a l'any, pagades en dos semestres i per endavant, contra reembols d'un número d'aquesta REVISTA que ocuparà el lloc de rebut, tal com está especificat a la lletra oberta impresa en una pàgina d'aquest número i que preguem llegeixin tots.

Els pobles on hi hagi uns quans forners i la seva comarca no tingui una

Societat del ram, poden, si es posen d'acord, constituir-ne una, per a el qual bastarà adreçar-se a aquesta Redacció qui els donarà tota mena d'instruccions i els ajudarà amb el que sigui necessari.

* * *

La FEDERACIÓ D'INDUSTRIALS FLEQUERS DE LA PROVÍNCIA DE LLEIDA, a més de tindre com a fi el major realçament de la nostra indústria, a **creat una Secció de Socors** al objecte de protegir materialment amb el modest òbol de cada **ú, a la família** del company que té la desgràcia de desaparèixer. **Aquesta** secció, que porta ja fets un gran nombre d'accions de veritable socors, és **la obra més humana** i més honrosa que podem fundar i que deuria de convèncer a tothom del nostre desitg d'agermanar-nos per a calmar el dolor dels amics. **Aconsellem als companys**, que ingressin en ella. Som alguns cents de socis, però es **tota la Federació** que ha de pertanyer a ella. Com més número serem, més **eficax i més gran** serà l'ajuda moral i material que podem portar a la família del col·lega traspassat.

Tenim a disposició vostra alguns exemplars dels Estatuts, en els quals s'exposen **les bases amb que es regeix** aquesta secció, i que enviarem gratuïtament a qui ho demani.

Els que hi vulguin entrar, deuen omplir el butlletí núm. 2 imprés també en aquesta Revista, i enviar-lo al President de la Societat de la **seva comarca o a** aquesta Redacció, exactament igual que per el butlletí núm. 1.

Aqueixos dos butlletins aniran inserts en tots els números del nostre portaveu, per a que en tot moment els futurs socis puguin tallar-los i enviar-los degudament omplerts.

* * *

Es tot el que hem de dir-vos per avui, i tenim la seguretat de que els flequers de bona voluntat escoltaran les nostres paraules, i es convenceran de la nostra bona fé, de l'interés que portem a l'indústria fornera i de la necessitat que tenim tots d'agrupar-nos com a bons germans.

Respecte als refractaris, als que empobreixen i embruten la flequeria provincial, sens donar-se'n compte, esperém que arribarém a fer-los veure la raó. Però als refractaris de mala fé, als d'ànima baixa i ruí, als que amb vergonyoses martingales enganyen al públic i deshonren la pastisseria,—que afortunadament són pocs—, hem de dir-los que ja s'han acabat les contemplacions, que no estem disposats a consentir estoïcament el seu malvat treball i que emplearem tots els medis per a fer-los passar pel bon camí o per a suprimir-los.

Rés més, companys del ram; salut a tots. **Constància i victòria.**

EL CONSELL DIRECTIU.

A la Prensa y Sociedades afines

Hoy, por vez primera, - puesto que el número anterior no fué sino un suplemento a vía de ensayo - la FEDERACION DE INDUSTRIALES PANADEROS DE LA PROVINCIA DE LERIDA, puede poner en circulación una revista que represente las opiniones y los anhelos de todos los que pertenecen a su industria.

Al hacerlo, nuestras primeras palabras son para saludar cordialmente a toda la prensa, a todas las Federaciones y Sociedades afines a nuestro ramo, y que defiendan la industria panadera.

Esta Redacción, en nombre de la Federación, de las Sociedades comarcales y de todos los panaderos asociados de la provincia de Lérida, se ofrece incondicional y amigablemente, y pueden contar que en todos momentos las páginas de EL FLEQUER LLEIDATÀ estarán a su disposición para tratar los asuntos que afectan a nuestra industria.

Hacemos extensivo nuestro saludo a todos los panaderos españoles, deseando que el mismo interés y cariño que nosotros llevamos a la panadería les anime a ellos, a fin de poder llegar a colocar ésta al importante nivel que le corresponde.

LA REDACCION.

IMPREMTA SOL.

Fundada l'any 1840

Imprimeix tota mena d'Obres, Revistes, Follets, Reglaments, Prospectes, etc., etc. Especialitat en els treballs comercials: factures. Caries, Sobres, Tarjes, Rebuts, Circulars, Accions, Etiquetes, Envoltoris, Cartells de tots tamany i tot el que fa : : : referència al ram d'impremta : : : TALLER PROPI d'ENCUADERNACIÓ

PLACA DEL PINTOR MORERA

L L E I D A

Obrers i Patrons forners

Crec i penso no equivocar-me en que la **majoria** deis patrons forners de la província de Lleida estan ansiosos i esperen amb desitg una intel·ligència entre obrers i patrons que sigui equitativa tant en els sous com en el treball; i tant és així, que el Consell Federatiu de la Província **espera que els obrera estiguin tots associats i nombrin una comissió per a entrevistar-se amb els** representants de la **Federació**, la qual te ja un estudi fet per formar les bases per a tota la Província.

Pot ésser fàcil que això extranyi als obrers, però si aquests s'ho miren desapassionadament veuran indubtablement per la seva fàcil comprensió, la raó deis nostres desitjos; i per aclaració, sols em resta fer present que quasi tots els patrons som tan obrers com ells mateixos i amb tota seguretat tenim més obligacions tant pel treball com pels compromisos, i a ben segur menys retribuïts que els mateixos obrers, si es té present el capital esmerçat i els individus de la seva família que intervenen en el treball, despatx i altres obligacions.

Es assumepte que s'ha de resoldre.

No és just que els obrers forners siguin els menys retribuïts de totes les indústries, i això que son treball és el més ingrát, tant per durada d'hores com per la falta d'horari, coses no obstant que són propies de l'ofici com tots sabem. Per no aglomerar els motius i els desitjos nostres i forma de resoldre, procuraré fer-ho per separat, en primer lloc, la causa de la poca retribució, segonament, perquè els patrons desitjem una intel·ligència, i ultimament, l'ajuda de uns a altres per a la solució.

La causa d'ésser poc retribuïts els obrers, és degut a la crisi que atravesava l'indústria, per dos causes; una, per l'excesiva quantitat de forns, que redueix l'elaboració i resulta perjudicial, perquè hi ha molts gastos, tant per poca com per molta. No m'entretindrè en aquest punt. Tots sabem que és veritat l'altra; el vendre a baix preu de tasa o sia en compe-

tències. Ambdós causes juntes, obliguen al patró a treballar més que els mateixos obrers, a tenir homes de poc preu per a sostenir els gastos i obligacions, acompanyant tota la economia possible per sortir dels apuros i esperar temps millors que mai arriben.

Això fa que a la província de Lleida no hi treballen res més que aprenents i mitjos oficials, i si es tenen alguns obrers que ja són aptes per la feina, deu ésser a poc preu i tenint-se de conformar a treball excessiu, si se li retribueix.

Per la nostra part, hem fet i farem tot quan estigui al nostre alcanç per a resoldre la crisi. Per això estem associats, per això hem presentat instancies als Governadors, per això anem contra els competidors, els principals causants de la crisi, els qui tenen la culpa de que els obrers forners estiguin per sota preu en els jornals de les demás indústries. ¿I no és estrany també que encara hi hagin obrers que es venen als patrons per un cigarro de paper, fent-li el joc a favor seu, en perjudici dels seus germans que són més necessitosos que ells perquè no tenen res més que el sou i ells disfruten d'altra cosa? D'això ni hi ha cassos certs, i si estan associats, o deuen evitar, separant aquests mals germans, traidors a la seva causa i poc humanitaris.

Crec que els patrons desitjen una intel·ligència amb els obrers, en primer lloc, perquè resoldria una de les causes de la crisi de l'indústria, i en segon, que si els obrers fossin més retribuïts en el jornal, el patró com obrer que també és, també fora més retribuït el seu treball. A més, podria tenir homes aptes pel treball i estaria més lliure per poguer-se cuidar dels assumptes que requereixen la seva presencia en el negoci, o sia, compres i demás, que en la actualitat i en la forma que estem no pot ésser d'altra manera que la d'avui. El patró, sempre tindrà de fer com ara. sortir-se com se pugui de les seves necessitats, treba-

Ésser de la Mutual no és egoisme, és pensar amb els nostres pel dia que els falti la nostra ajuda.

llant molt, fen treballar la seva família, tenint homes a mig preu, encara que hi pateixi, es a dir, un munt de trencacolls difícil de resoldre, en aquestes circumstàncies pagar com es deu als treballadors no es possible, abans deixarà el patró de fer feina i buscarà altres formes de defensa que estan en el seu dret, però mai podrà ni somniar, el satisfer un jornal a un obrer si aquest no el defensa en la propia elaboració. Aquests són els motius per que els patrons esperen amb desitg l'avinentsa dels obrers.

Per fi, crec, que una intel·ligència entre uns i altres podria ésser en benefici de tots, ja que tant els uns com els altres deuen viure de la mateixa indústria i no és possible que els obrers estiguin ben remunerats si els que s'anomenen patrons no tenen els medis per poder-los fer. Però no és gens difícil sa organització, sempre que tots a la una hi posem nostre interès i cooperació en benefici de tots.

Obrers forners, tingueu present que haveu de viure de la fabricació del pa, i deueu procurar la seva remuneració, sigueu amics dels que treballen en defensa de l'indústria, tingueu per enemics als que fan els possibles per a rebai-

xar-la, tingueu present que quan els patrons reben sotragades, en rebeu les conseqüències, fent-vos impossible al mateix temps veureus un dia establerts, perquè vos farà por la situació crítica que s'està passant.

Jo crec també que si voleu, teniu al vostre alcanç una fórmula, que junt amb la nostra pot fer molt perquè sian respectats nostres drets. Per la meua part i per la de tots els **boas industrials**, tingueu ben segur que estem a la vostra disposició per ajudar en lo possible a alcançar els vostres desitjos, que son també els nostres.

Si vosaltres encamineu els vostres treballs per aquest camí al qual ja fa temps hi estem nosaltres, tingueu la seguretat de l'èxit; això si, mentres i porteu tot vostre

Valor i Fidelitat.

Cervera, Juny 1931.

Compañeros: Comprando a las casas que anunciamos en esta Revista, no sereis nunca engañados. ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Orientalacions

Es inefable avui dia el trasbals operat dins l'indústria del pa pel seu desenrotllament caduc i la causa primordial de tot això és per la desatenció de les autoritats competents i per l'excés i saturació amb escriu de companys establerts.

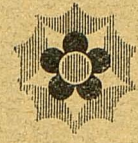
Vàries són els afers i complexos els problemes que per a resoldre la crisi imperant s'imposa als directius de la flequeria provincial i nacional, però és un deure de tots els que estem vinculats amb ella, col·laborar-hi i aportar-hi les dades i judicis propis de tots els amants de la regeneració de la nostra indústria, avui dia tan bandejada i escarnida per

tota mena d'elements **incomprensius** que no més pensen en flagellar-la, creguts amb el tòpic corrent de que el forner és un senyor que per el sol fet d'ésser un article de primera necessitat el que **ell** treballa i la seva venta sigui quotidiana guanya els diners a pal·lades.

Més que res, aquest tòpic tant estès, és degut a que per les viles rurals donada la **plomiscuitat** entre el veinatje, s'aquilaten suposicions que per les diferents fluctuacions en que es ven i es desenrotlla una industria com la del pa, dona lloc al parar-se un nou company a la vila on ja n'hi ha d'altres per posar tot seguit el preu del pa sota del ja esquitit esta-

Ingressar a la Mutual es demostrar que pensem amb els nostres familiars.

RESERVA DO
HERCULO
PARA LA
LEVADURA
LEVAS

DISCO

BIFE

Dá

llant r
homes
dir, ur
en aqu
als tre
el patri
defens
drà ni
si aqu
Aques
espere

Pe
i altre
tant el
mateix
obres
nomen
guer-h
zació,
tre int

Ob
de viu
rar la
treball
enemi

És
l'indús
tic i la
desate
l'excés
establ

Va
bleme
s'impo
cial i
que es
aporta
amant
tria, a

=====
Ingre

DISPONIBLE

blert per la Junta Provincial d'Economia. Tot això, per que al nou vingut se li fasi la vida materialment impossible, originant-se una campanya sota preu que és la ruina de tots.

I la veritat, sovinteja tant la repetició d'aquest fet, que dóna lloc al tòpic.

¿Perquè no es segueix una altra política més en consonància amb les possibilitats econòmiques de la nostra indústria?

Tots sabem la migradesa del marge que les autoritats ens han autoritzat.

¿Perquè hem d'anar encara a donar-li a aquest marge, el cop mortal que representa davant l'opinió aquesta lluita aferrisada entre companys tots a la vegada víctimes de les mateixes causes, per desvaloritzar aquest dret i producte i presentar-lo com un excés de guany quan no més és un lenitiu que ens aguanta els estertors de l'agonia?

Essent fiscalitzada la nostra indústria i tenint controlat en tot moment el preu del pà per les autoritats, crec és un error el llençar-se pels camins de la competència com moltes d'altres indústries fan, per veure d'anoherrar al contrari per a després gaudir dels fruits recollits. Però tots sabem que després de sostenir una campanya ruïnosa regalant diners al públic i quan hom es creu ja haver arribat a la fita somniada venent al company malaurat que ha deixat carn de la seva carn entre les runes d'aquesta indústria, tot l'esforç esmerçat en la lluita es per a tornar a posar-se al preu de tassa i anar seguint amb la migradesa d'abans.

Aqueixa és malauradament, la sola política que se'ls sugereix als nostres afins.

Es a dir, no podem sortir mai del cercle viciós en que estem situats; i els límits a que per a fer negoci tota indústria establerta te dret, sembla que pel nostre ram no pugui ésser.

Tots els diners invertits amb màquines i aparells propis del ram, com el capital mòbil per a desenrotllar-lo, no tenim ni el dret per a la seva amortització. Sembla talment que ens els hagin deixat o més ben dit, rega-

lats, perquè amb la nostra indústria tothom s'hi creu amb el dret d'intervenir-hi.

Ens trobem materialment acorralats, no solament aquí, sinó per tots els indrets d'Espanya. Pesa sobre nosaltres un veritable flagell. Mes que res, moltes de les nostres vicissituds, es deuen a la manca de cultura dintre els elements que componen la nostra indústria, i de carèixer d'un sentit de responsabilitat i de convicció de quins són els deures de tot industrial i més amb aquest ram on el patró té que fer d'obrer, de capitalista i assumeix les responsabilitats de la direcció; treballa doble jornada, explota el treball familiar, en fi, tot, en bé del bon preu sumministrat al públic i tot tant poc agraït.

Jo crec, al meu modest modo de veure, que l'excés de sacrifici per la nostra part, de posar-nos ha fer aquesta dualitat de papers i no situar-nos al veritable lloc que ens pertoca com a patrons industrials, és causa de tot el nostre malestar i el menyspreu amb que són tractades totes les nostres coses.

Són moments de meditació per a la nostra classe, de capir amb intensitat els nostres problemes que d'exposar-los amb tota la seva nuesa es farien llargs de numerar i ja tindrem ocasió de parlar-ne en succesives orientacions, però davant de la nova estructuració d'Espanya i especialment de Catalunya és hora d'apresar-nos a constituir una forta organització que permeti una intensa difusió dels nostres problemes, per a poguer demanar a les autoritats constituïdes totes aquelles millores que siguin compatibles amb l'interès públic i afectin fonament a l'ànima de la nostra indústria, causa de les derivacions incongruents que patim avui dia. És hora d'aplegar voluntats disperses i de bastir aquest organisme que siga la genuïna representació de la flequeria catalana, que nutrit amb la sàva de les federacions provincials marqui l'orientació que en aquests moments tan trascendentals ens és necessari.

Però, abans que tot, és d'absoluta necessitat que tot forner aportí el seu petit óbol material i col·laboració moral a la respectiva societat

Tot bon company deu ingressar a la Mutual.

afiliada, perquè com el cos humà el que dintre seu representen els vassos sanguins fan que **puguin desenrotllar** la seva missió, seguint els **processos** de distribució per tot l'ésser que la **sang** vivificadora amb les **seves ramificacions s'encarregue de fer, després** de consumir l'aliment transformador de que **ens nutrim**.

Res significa la **petita quota** que han de satisfer **els associats** per ajudar a **mantenir l'escalf i l'organització** en pro deis interesoas de la **nostra classe quan en altres ordres s'ermercen** quantitats **menys recomanables** per a el seu **immediat profit, però** que a volteja la **vanitat** o **quan més no**, un afecte personal o **petites satisfaccions** intimes de que **tots els humans n'estem tarats, i quan es presenta l'ocasió no ens dolen prendes, com vulgarment es diu.**

Es hora que ens fem càrrec que els moments no son per a restar inactius e isolats. Es hora de movilitzar-se i decidir-se a fer quel-

com de profit. Les **grans masses democràtiques s'organitzen per afrontar amb cohesió** els greus problemes que la **post-guerra** ens ha deixat plantejats, per anar a **conquerir una superació i benestar** dintre de l'**actual estat social** i puguer-hi conviure-hi.

Es necessari doncs que **desapareixi** el nostre caràcter de mitjes tintes en que ens trobem i afrontem resoltament els nostres problemes amb serenitat i persistència, perquè la **continuitat i constància** és la **mare de l'èxit.**

Ricart Sacanell.

Lleida, Juny de 1931.

Horneros: Las **casas** que aqui **señalamos, protegen nuestra Revista anunciándose en ella, ¿que menos podemos hacer nosotros que corresponder y proteger su industria con nuestros pedidos? Dignidad, obliga.**

A todos los panaderos de la provincia de Lérida

No crean los panaderos de esta provincia que es **forzoso** ser de la **Federación** y de su Mutua; **sólo** es lo que debe ser todo buen panadero que vela por los suyos, pues nuestra industria es la que con más contratiempos tropieza por su pobreza. Es pobre nuestra **industria**, sí, pero no nuestro **espíritu**. Abandonarnos, no hacer frente en la lucha, **sería un suicidio.**

En nuestra **Federación** no debe faltar **ningún** panadero; cada uno debe ser un **compañero más** federado y, a ser posible, socio de su Mutua; **así es** como se demuestra pertenecer dignamente a la clase: ingresando en la Federación, que se ha creado para la ayuda conjunta de unos a otros (palabras de oro de nuestro Redentor).

No hay **más** que pensar en la indigencia de nuestra clase. No hay panadero que pueda hacer frente a sus necesidades; todos, virtual-

mente, nos **hallamos** atados de pies y manos con fuertes cadenas que necesitamos romper. La **unión, sólo la unión,** hará el milagro.

Ya es hora de que despertemos de nuestro **sueño**; se ha de tener en cuenta que nuestra industria conoce los grandes peligros, acaso más que otras de distintas ramas industriales **no sólo** en nuestra provincia, sino en toda **España.**

El panadero es el que tiene un historial donde **los** atropellos por parte del Sindicato, o por algún fabricante de harinas ambicioso, etc, etc., abundan con alarmantes proporciones.

En evitacido de nuevos males, o de la **continuación** de los que padecemos, hemos de unirnos y con una sola voz, toda la industria panadera caminara hacia donde debemos ir. Y no queremos **más** que aquello que por derecho propio nos pertenece.

Es un deure humà ajudar-nos el; uns als altres i baix aquest fi, s'ha creat la Mutua.

Creo oportunas algunas palabras a las esposas de los señores panaderos, ya que son, la mayoría de ellas, las que llevan el peso de la casa. Las compañeras del hogar, son las que, con esa intuición fina de las mujeres, deben alentar a sus esposos para que ingresen en nuestra Federación y en su Mutua; ellas no ignoran que esto representa el porvenir de todos los suyos.

Vosotras, esposas, como compañeras y madres, tenéis ahora la palabra. Encaminad por buena senda a vuestros hijos, para que ellos enmienden, aunque sólo sea en parte, el error de los padres. Las madres, vosotras, sois las más indicadas para realizar esta gran obra redentora.

Yo debo alentaros de un modo entusiástico prosiguiendo esta obra bienhechora que se ha impuesto nuestra nunca bastante querida Federación, para proseguir hasta su fin, el camino de abnegación que la llevará a un fin magnífico.

El nuestro es casi un apostolado; nos lo hemos impuesto como un sacrificio. Lo seguiremos, sin tregua, procurando inculcar, con obras, en el ánimo de los panaderos esparcidos, el espíritu de asociación que debe cundir en todos los pueblos de la provincia.

Lo que ha dominado durante largos años, es nuestro sentimiento de organización, que se vislumbra entre la panadería; un afán de mejoramiento social, por el que hemos venido

luchando sin descanso, aquí y allá, cerca y lejos.

Merced, pues, a nuestra tenacidad, hemos creado esta Federación y su gran obra, que es la Mutua, la cual, después de un año de existencia, surge pujante, cultivada con entusiasmo y ardor, que así como esas tierras vírgenes rinden al ser cultivadas sus mejores frutos, nosotros también, hemos de cosechar algún día no lejano, el fruto de nuestros esfuerzos. Todos los panaderos de esta provincia, al sembrar la semilla de su colaboración, deben aguardar confiados en que recogerán ciento por uno, porque la sabia mano cultivadora de la Federación, no descuidará ni un momento el bien común.

Veréis como nuestro sueño de hoy será real como el sol que nos alumbra; veréis como nuestro trabajo granará en beneficios innumerables.

No quiero dejar, antes de poner punto a estas líneas, el grito de ¡Viva la Federación!

JAIME GARSABALL.

Presidente de la Federación de la
provincia de Lérida.

En nuestra Revista no anunciamos a cualquier casa. Anunciamos sólo a aquellas que son dignas de ello. Por eso al recomendarlas a los compañeros del ramo, sabemos que serán bien servidos. ○ ○ ○ ○ ○ ○

Per què el nostre Butlletí ha d'ésser redactat en català

Al arribar a les meves mans el BOLETÍN DE LA FEDERACIÓN DE PANADEROS DE LA PROVINCIA DE LÉRIDA, he elogiat mentalment una vegada més als directius e iniciadors del nostre portaveu oficial que ha d'incloure en les seves pàgines l'opinió de tots els forners de la nostra província, en defensa dels interessos comuns a que propugnem.

Més, aquest cop, els nostres incansables dirigents, han fet una equivocació que al meu

parer i entendre es greu; han tingut un mal encert, i és el de no editar el nostre portaveu amb la nostra llengua.

No ho havem de demanar...! (si no que el mot es un chic violent) ho havem d'exigir que el nostre Butlletí sigui editat en català!

No pretenc fer política en propagar la meua opinió, que no dubto és de quasi tots els forners de la província; ni pretenc ofendre als germans forners de la península Ibèrica per-

què el portaveu no sigui en llengua castellana.

No pretenc fer política, perquè comprenc que ha d'ésser prohibit en absolut dins la nostra Federació fer cap campanya tendenciosa de partit; solament tenim el deure de recordar-nos, com a forners catalans i lleidatans, que dins l'Història de Catalunya, la província de Lleida hi té planes d'or i de glòria, espill on poden enmirallar-se les demés províncies catalanes; té una tradició sumament respectable, i té ademés grabades, dins el seu terrer ubèrrim que s'esten des de la divisòria dels germans aragonesos fins al blanc immaculat del pirineu lleidatà, les petjades dels nostres avant passats, que ens llegaren escrita amb lletres de sang i foc la nostra gloriosa llengua, aquesta llengua que avui, complint en mon deure de bon lleidatà i català, reclamo per a el nostre portaveu.

No pretenc ofendre als germans forners i no forners hispànics, per què sé que sempre estaràn a la seva disposició les planes d'aquest Butlletí, per poguer-hi defensar i exposar qualsevol objecte que els motivi en profit de la nostra indústria, amb la seva finíssima i armoniosa llengua castellana.

No solament tenim el deure de editar el nostre Butlletí en català, sinó que ara que ja han estat bandejats tots els dogals que amordaçaven la nostra llengua, per la passada i odiosa dictadura, tot el de caràcter oficial de la Federació com de totes les societats comarcals, tìmbres, oficis, actes, convocatòries, etc., ha d'ésser redactat en català; havem de donar la sensació de renovament que a dins el canvi de règim liberal s'ha efectuat a Espanya i a Catalunya al assolir el triomf definitiu de la República Federal.

No dubto que el meu clam serà escoltat. **Tenim** dins la directiva de la Federació, el

Panadero: Cuando tengas que comprar repasa los anuncios de esta Revista. Haz presente a las canas, que no les compras porque no las anuncia la Federación.

jove i incansable secretari Sr. Sacanell que a ell partiu'arment em dirigeixo perquè sé que lograrà amb el seu entusiasme catalaníssim, aquesta aurora mostrada que propugno per a el nostre Butlletí.

Saludo, en nom de tots els forners que integren la «Societat de Forners de Balaguer i sa Comarca» a tots els companys de la província de Lleida com faig extensiva aquesta salutació als de la Federació de Tarragona, Barcelona i Girona, i una forta abraçada als germans forners de la península Ibèrica.

Daniel Torruella.

Balaguer, Juny de 1931.

N. de la R. — Estem d'acord amb el Sr. Torruella i ens permetem dir-li que el número anterior va ésser fet molt depressa, i encara que la nostra intenció era fer-lo en català, va sortir en castellà per a veure quina era l'opinió dels companys. La Revista serà, doncs, en català, però — com diu molt bé l'amic Daniel — com que nosaltres no podem ni pretenem fer política de cap mena si un soci no pot expressar-se en català, nosaltres li acceptarem i publicarem els treballs, amb la llengua que mes li plagui.

Quan ho creurem necessari, nosaltres també escriurem en castellà.

NECROLOGICA

Assabentem als companys forners, la mort del nostre benvolgut amic i consoci de la federació, en Josep Solé Cucurull, natural de Mafet, establert a Tàrrega des de feia molts anys i aon pel seu caràcter agradable i honradesa amb el negoci s'havia fet amb nombroses i sincères amistats.

La Federació d'industrials fllaquers de la província de Lleida al avisar als consocis tan irreparable pèrdua, pren part al condol que experimenta la família del malaurat company Solé i li desitja la cristiana resignació que en tan trists moments es necessita.

La Mutual està creada per a protegir els fills, els pares i les esposes dels companys.

Diferents medis i equilibris en falç per augmentar i conservar la clientel·la

Llastimosament dintre el nostre gremi sempre n'hi ha algú, que no sab com fer mèrits per atreure clientel·la, i obligar als demés companys del poble o ciutat a fer lo que no tenen ganas.

Em refereixo, a que en aquesta província de Lleida, no tenim regularitzat un tipo de pà familiar, **tos** de kilo o de miç, així com tenim Barcelona, on tot el pà que entra a pès és a base de barra aproximadament de kilo i per torna el llengüet, i no surten d'aquesta norma, i de aquí prové, que es fan una infinitat de barretes des de 0'05 a 0'40 pessetes venudes sueltas que es consideren com & pà de luxe, que es allí on hi ha el guany.

Però en aquestes comarques, els forners no hem sapigut, encara, imposar-nos contra aquestes costums que venen a ésser com una grossa sangonella que al cap de l'any ens minva moltes pessetes. Per general **adoleixen** més d'aquest defecte, els graos pobles que els petits.

Als pobles rurals es treballa més el pà de kilo que cap altre, al revés de Lleida, que tenen la clientel·la engormantida amb els panets de mitja lliura, que ve a ésser el pà corrent venut baix pès.

I baix aquest punt, anem al grà, o sigui a l'encapçalament del article. Aquesta mala costum fa que molts forners que es poden considerar mals amics, es valguin de certes manyes, de que ells són els primers en sortir-ne perjudicats, per augmentar o conservar la clientel·la.

Tots sabem que el públic prova i busca la part flaca, busca el dèbil, i amb les seves exigències tanteja el regateix i la selecció del pà.

Per exemple: es presenta un client demanant 4 ó 5 kilos de pà i vol que li englobin dins d'aquesta pesada, podríem dir-ne una «sarzucla» pops, llangosta, muscles, llangos-

tins, etc... mes ben dit, barres de mig kilo, panets de mitja lliura, bastons... i si tinguessin barra, demanarien, per torna, tortell o coca d'ou.

Davant d'aquest client, hem de reconèixer que es preferible que no vingui, que l'agafi un altre. ¿Què passaria si tots nosaltres els donguéssim el gust complert? En que vindria un excés de producció d'aquests panets, i el resultat fora molta molèstia i poc guany.

Doncs, es necessari que això no prengui peu, hem de mirar de acabar-ho, i em veig obligat a cridar l'atenció dels que pequin d'aquest defecte, que a Balaguer està bastant propagat. Als demés llocs fa de molt mal posar-s'hi, però comprenc que els agradarà aquesta idea exposada.

A la clientel·la, tracte afable, lo just amb el pes, i una bona qualitat, amb aquestes tres coses un es pot arrençlar en el negoci, competir amb la elaboració, però rés de preus ni d'artimanyes barroeres.

L'estar federat, vol dir que ens devem a la mateixa, individualment no som amos de fer i de desfer, crec que si tots tinguéssim inculcat el que és viure associats, no ens trobaríem en aquest trepijoc de volguer criar una clientel·la exigenta i explotadora.

Cal obrar, doncs, dins cada plaça amb l'escrúpolositat i de comú acord amb aquestes normes, que es necessari sanear.

No fora de més que la Federació estudiés un tipo de pà familiar que fos acatat amb general per tots, crec que es un pas que ens beneficiaria a tots, i que els forners de bona fe ho veurien amb bons ulls.

Sedàs.

Balaguer Juny 1931.

Flequer: Si veritablement ets un bon amic de la Federació, compraràs sempre a les cases que senyalí la nostra Revista.

El fer-se soci de la Mutual es dignificar-se als ulls dels nostres

LLETRA OBERTA

**als companys pastissers adherits a la Federació d'industrials
flequers de la província de Lleida.**

Companys:

Ens dirigim a vosaltres per a saludar-vos i participar-vos el següent:

Alguns pastissers, sortosament pocs, ens han retornat el número de Butlletí que nosaltres els aviem remés contra reembols i com sia que aquests Butlletins ens han estat retornats sens haver estat oberts, ens fa suposar que els companys ho han fet baix una suposició equivocada i que cal aclarar.

Tots sabem que existeix la Federació d'Industrials Flequers de la província de Lleida i que aqueixa està constituïda per entitats comarcals agermanades a la de la ciutat de Lleida, formant entre totes la Federació. Sabeu també, que a fi i efecte de cubrir les despeses, tot flequer associat te el deure de pagar la quota de 13 pessetes anyals.

Ara bé: el vostre criteri es farà càrrec que la Federació no pot passar a cobrar un per un la quota dels associats i a fi d'estalviar despeses i tota vegada que s'havia acordat la publicació d'un butlletí mensual el qual s'enviaria gratuïtament a tots els flequers provincials, el consell administratiu va decidir aprofitar aquesta avinentesa i que una vegada cada sis mesos el butlletí s'enviés contra reembols de 6 pessetes i 50 cts. per sis mesos de quota social, ocupant el lloc de rebut, el mateix butlletí.

Aqueixes tretze pessetes que paga el soci cada any, es reparteixen en la forma següent: 7 pessetes per a la caixa de la societat comarcal a que perteneix el soci, 5 pessetes per a el fons de la Federació i 1 peseta per despeses de correu.

Aquesta ha estat, companys, la raó perquè els que no esteu al corrent de pago haveu rebut el Butlletí certificat per valor de 6'50 pessetes, car tots deveu sa-piguer que les quotes es paguen per adelantat.

D'aqueixa manera s'estalviaran treballs als directors de les societats comarcals, s'estalviaran despeses i es sabrà fixament i en tot moment, els socis que te la Federació i que estan al corrent de pago.

La vostra intel·ligència no deixarà de comprendre que és una manera ben pràctica de cobrar per a nosaltres i molt còmoda de pagar per a vosaltres.

Creiem doncs que aquells que ens han retornat el Butlletí s'apressaran a satisfer l'import de les seves quotes, ja sigui enviant el diner directament a Lleida, al President de la Federació (carrer Sant Antoni, núm. 43), ja sigui al President de la societat comarcal a que ell pertanyi. Alguns ja ho han fet, però en manca uns pocs i els preguem de que es serveixin fer-ho o avisar els motius del seu refus.

La Federació es troba en plena lluita en pró dels interessos de la flequeria provincial de Lleida. Tenim algunes obres començades i necessitem fons per a continuar-les. No ha de doldre'ns la petita quantitat que representa la quota semestral, ja que els drets industrials que hem alcançat i els beneficis que alcançarem d'avui en endavant, ens permetran recuperar-la llargament.

Demanem doncs, que el més aviat possible els socis es posin al corrent de pago per a que nosaltres sapiuem quins són els nostres amics i puguem pendre els medis apropiats respecte a aquells que vulguin deixar d'ésser-ho.

Esperem veure'ns atesos i amb una forta apretada de mà els saluda,

EL CONSELL

de la Federació d'Indústries Flequers
de la província de Lleida.

El petit sacrifici material que representa la Mutua, es converteix amb un gran benefici per a els nostres familiars.

Características de la Mutual

Debido al desarrollo que va tomando la Sección de Socorros, se hace necesario dar a comprender las ventajas económicas y la seguridad de ser cumplidas sus obligaciones con los beneficiarios.

No voy en la presente a tratar de la relación que tienen entre sí la Federación y la Mutual, bastante se ha tratado ya y bien lo debéis haber comprendido si es que teneis entusiasmo por la asociación e interés por la organización, única manera de poder recoger en su día, no lejano, el fruto de los trabajos, simabores y sacrificios de todos los asociados.

Pero no será de más, que se repita, que la Mutual es el afirmamiento y la seguridad del desarrollo de la Federación y como dicha sección ya no puede desaparecer por tener un capital de prevención bastante importante y el cual lo será cada día más por la acumulación de los intereses compuestos, convirtiéndose a su vez en asegurador de la existencia de la Federación, ya que para ser asegurado, antes tiene la obligación de estar asociado.

Por esos efectos solamente, deberían todos los asociados pertenecer a la Mutual y mucho más teniendo presente los beneficios económicos que reporta a sus inscritos, y que yo quiero demostrar aunque no tal como lo siento porque me sería imposible poder expresar y detallar la importancia de la beneficiosa Sección.

Pues bien, debéis tener presente, ante todo, lo que representa el Capital de Prevención el cual puede asegurarse que al final del año presente será de 7.500 pesetas, que al interés compuesto del 5 por 100, a los 20 años será ya de 16.285 pesetas.

Cuando hayan pasado 20 años más, o sea, a los 40 años con el mismo interés del 5 por 100, llegará dicho capital a 35.316 pesetas, salvo error, dando un interés poco más o menos de 1.800 pesetas.

Ahora hay que tener presente que el inte-

rés de 1.800 pesetas al año sería en el caso de no haber ingresado durante los 40 años ningún asegurado más, idea que no se puede ni suponer, porque se ha implantado la costumbre por parte de los beneficiarios, cubrir la baja por otro familiar, sin contar los que se van inscribiendo sin haber producido baja.

Habiendo ya calculado que rebasaría de las 50.000 pesetas a los 40 años, he aquí un pequeño detalle de lo que representa el Capital de prevención.

Su finalidad es asegurar a los supervivientes de los 40 años de la fundación de la Sección de Socorros, el cobro de una cantidad proporcionada, aunque no hubiesen entrado nuevos asegurados, y ya que no habría bastante socios para llegar a la cantidad proporcional como las cobradas por los ya fallecidos se utilizarían los intereses para llegar a la cantidad deseada.

Pero como la idea de no ingresar más socios es absurda y como ya he dicho no se puede ni suponer, es por lo que tengo la seguridad y no debe dudarse, que dicho capital podrá llegar a satisfacer a los beneficiarios con los intereses que reparte el capital, sin tener de satisfacer cantidad alguna los asegurados, en caso de una defunción.

Pero ya que existen caracteres temerosos y pesimistas y vacilan en inscribirse a dicha Sección porque han perdido la confianza en el éxito de la misma, es por lo que he llevado al conocimiento de todos el que podría pasar si llegase la extinción de la Mutual, por falta de nuevos inscritos.

Esta parte creo, o a lo menos esa ha sido mi intención, demostrar que no lleva perjuicio a los ya asegurados, por que queda el capital de prevención para ir cubriendo con sus intereses las faltas de las bajas que vayan ocurriendo.

Hay también otra parte a tratar y igualmente también puede ser de duda, para los.

Tot pastisser deu ingressar a la Mutual, per ésser la caritat més reial.

que ya he mencionado como pesimistas o desconfiados, y es que, al poner al cobro las defunciones haya algunos poco comprensivos que les parece ser perjudicados, y en verdad, NO es así, ya que al fallecimiento lleva de por sí el perder los derechos al depósito de **Pre**vinción, resultando que para los que pagan les quedan más asegurados sus derechos para el día de mañana, teniendo presente que cuantas mas bajas ocurran, menos serán los que tengan derecho al capital de **prevención** y que cuantos menos asegurados haya menos defunciones ocurrirán. Como el capital irá creciendo solo, resultará que los últimos serán los más beneficiosos, cosa fácil de demostrar, y que **comprenderán** al hacer las siguientes aclaraciones.

Considerando que a los **20** años hayan ocurrido **80** defunciones que tocan por término medio sobre **25d** asegurados, habrán satisfecho éstos **800** pesetas en **20** años, quedando **170** asegurados para el pago, sumando **1.700** pesetas, cobrando en tal fecha más del doble de lo pagado a los beneficiarios.

Pero como a los **20** años habrá un capital de **16.275** pesetas llevando un interés de **815** pesetas las cuales repartidas en las defunciones que puedan ocurrir que serán un **2** por **100** resultará que los beneficiarios percibirán **unas 2.000** pesetas. Eso en el supuesto de no **entrar** nuevos socios y dejando de acumular los intereses al capital y pasados **20** años, caso no probable como ya hemos dicho, y así sucesivamente, cuantos menos socios, menos defunciones y más intereses a repartir, asegurando los derechos para los que vayan quedando.

Ya ven Vdes. que en los dos casos que pueden presentarse, sea por falta del cumplimiento de los asegurados, sea por lo que fuese, no se puede salir perjudicado de la **Sección** de Socorros, por el motivo de que por ningún concepto puede disponerse y según acuerdo tomado en la asamblea de Enero del presente año los intereses deben ir acumulándose al mismo.

Hasta aquí podemos decir que solo se han demostrado dos casos:

1. La falta de nuevos asociados, llegando a la la extinción de la **Sección**.

2.º La falta del cumplimiento por parte de los asociados, que llevaría también a su **extinción**, pero mucho más beneficiosa, por que las bajas por falta de cumplimiento dejan de percibir las **10** pesetas de la recaudación y eso es en provecho de los que quedan. No **obstante**, tanto la una como la otra no pueden perjudicar, ¿por que? Por el Capital, que es el mejor asegurador que existe.

Y ahora, permitidme exponer mi **opinión** sobre lo que creo y tiene las probabilidades de ser la Mutual, ya que he expuesto anticipadamente todo lo grave y malo que aun sin ser posible pudiese presentarse.

La Mutual, y no lo **dudéis**, cada día será más numerosa. Así que vayan ocurriendo defunciones, se **inscribirán** más asegurados, al ver su cumplimiento con los beneficiarios y beneficios que reporta. La administración **también** llegará a su máximo perfeccionamiento, como ya se ve, va adelantando, tanto en lo que se refiere a la puntualidad del pago, como en que todos los asociados sepan exactamente su situación.

El capital de **prevención**, aunque hoy pequeño, llegará a ser importante. Juntando los intereses y los derechos de las pólizas que se vayan inscribiendo, dentro de poco será ya de una **garantía sólida**. El momento crítico de su constitución ha pasado ya; ha llegado a formar un capital que era necesario.

Conviene que los inscritos sigan puntualmente sus **obligaciones**, sin tolerar demoras en el cumplimiento.

Si así lo hacen, pueden estar seguros de recibir con puntualidad lo que corresponda de la recaudación a los beneficiarios.

Mas tarde, deberá acordarse la cantidad que se crea hayan de percibir los beneficiarios y rebajar las cuotas de pago, ya que habrá más socios, no siendo la cantidad a percibir inferior a **2.500** pesetas.

Si hubiere cierto número de socios que quisieran un beneficio más elevado, podría crearse una **1.ª** categoría con doble póliza.

El flequer que no vol ingressar a la Mutual, es que no vetlle per els seus.

Tengo la esperanza que cuando verán los resultados no quedará ni un federado sin suscribirse a la mutual y llegará una fecha en que el capital será importante, y podrá repartirse el 50 por ciento de los intereses entre los beneficiarios de las defunciones ocurridas a laño, además del cobro de las cuotas.

Es verdad que en lo sucesivo y cuando hayan pasado algunos años se tendrá de hacer nuevos cálculos por exceso del capital, ya que llegaría a ser elevadísimo en extremo, pero para resolver asuntos de abundancia no es nunca difícil su solución, y creo que nuestros sucesores y los asociados, sabrán resolverlo fácilmente. Por lo manifestado y por vuestro claro criterio, deducireis la mucha importancia de esta sección. Esperamos pues que sin pérdida de tiempo os inscribireis, porque de pasar tiempo estais expuestos a que se os ocurra algún caso inesperado que en todas las edades y en cualquier momento puede sorprenderos.

Suscribiéndoos, ayudaréis a vigorizar la Federación y las sociedades; para poder solucionar con su fortaleza los muchos asuntos que se presentan en las circunstancias actua-

les Quizá algunos de vosotros llegareis a pensar que nuestra insistencia en que os hagáis socios de la Mutual es por algún provecho propio; si eso fuera, os equivocais completamente. Toda nuestra actuación está retribuida por nuestro entusiasmo y la satisfacción de cumplir nuestro deber. Estamos convencidos de que ya no puede fracasar la Mutual, pase lo que pase y habiendo esta, debe existir por fuerza la Federación.

He aquí el porque de nuestra insistencia, No os llamo para su constitución, lo hago para que prestéis vuestro apoyo y que su desarrollo alcance el máximo desenvolvimiento, resarciéndoos de las fatigas y sacrificios, por los beneficios que tan a tiempo reporta dicha Sección de Socorros,

El Delegado Interventor.

Por compañerismo a nuestra industria, por dignidad societaria, para que nuestra Revista tenga larga vida, es necesario, es una obligación, comprar a las casas que anunciamos.

Paraninfo

Ojalá, ésta primera edición de nuestro portavoz, paraninfo de la guerra que declaramos a los bacilos que anemian nuestra industria, sea comprendida con toda su importancia regeneradora.

L. P.

De todos los trabajos en pro de la Federación y que el Consejo de ésta podía decidir, era, sin duda alguna, la creación de una Revista. La distancia que separa los consocios dificulta en grado sumo la confraternización, el desarrollo de ideas beneficiosas para la industria panadera y que por falta de exposición al criterio ajeno quedan sin germinar. Las de-

cisiones que ese Consejo acordaba para el mayor realce de la flequería provincial, permanecían siempre semi-estancadas, sin poder llegar al perfecto conocimiento de todos, apesar de la buena voluntad empleada por él. Individuos amantes de nuestra asociación veíanse imposibilitados de analizar, exponer o escuchar problemas necesarios para la elaboración del pan y el desarrollo de su industria. Y normas y leyes que nacen diariamente, eran ignoradas por los compañeros afiliados, a causa de la incomunicación entre sí.

Pero hoy, todas esas dificultades, todos esos impedimentos que tanto rezagaban la

Forner: Abans de comprar demana al venedor si està anunciat al Portaveu de la Federació Lleidatana.

Compauys: A les cases senyalades per aquesta Revista, trobareu qualitats superiors a preus molt econòmics

confraternidad entre nosotros, desaparecen al nacer nuestra Revista. Elaborada mediante un fuerte esfuerzo económico, sin idea alguna de lucro, está protegida moralmente por la buena voluntad y el amor de ciertos jóvenes paladines de la panadería, que esperan que los amigos del ramo sabrán apreciar su importancia moral y su fuerza material.

Es un deber nuestro, colocarla bajo nuestros auspicios, protegerla con nuestro óbolo, vigorizarla con nuestra confianza, a fin de que pueda vivir largos años de lucha encaminada al progreso de la panadería, de esta industria hoy paupérrima y miserable, despreciada por la incomprensión, vejada por nuestro desden al colectivismo.

La prensa, colocada en manos hábiles y leales, es el arma más formidable y noble que creó el cerebro humano. La mentira y la injusticia nunca pueden soportar sus golpes. Y nuestro portavoz, engendrado con la lealtad que caracteriza todos los actos de los directores de nuestra Federación promete poner fin a esa serie de cánceres que corroen el alma de la panadería provincial.

Es con sus páginas, con su voz justa y acusadora que nos señalará todas esas pequeñas rencillas, esos egoísmos, esas envidias, esas competencias tan mezquinas como deshonorosas, tan ruines como estúpidas, que infestan las aldeas de la región y que sin querer llegar a reconocerlo, se convierten en una espada de dos filos que hiere a las mismas manos que la empuñan.

La Revista, para nuestra clase, no puede ser literaria. No puede serlo, porque nosotros no somos filósofos ni profesionales de la pluma, sino más bien simples obreros manuales que luchamos para llevar el pan a nuestros hijos a la par que defender los derechos que nos son debidos.

Pero si nuestras manos son más hábiles para el empleo de la pala que para el de la pluma, nuestra buena voluntad puede suplir en parte esa falta. Nuestro portavoz, sino lite-

rario, será al menos pedagogo. Una pedagogía camaraderil, con instrucciones y deberes que afectan a nuestro ramo. Ideas y opiniones explanadas entre nosotros amigablemente.

Puede ser un *tableau* en donde se bosquejen todas nuestras ansias, todos nuestros anhelos, todas las ambiciones o aberraciones que se noten, observen o vislumbren y que se piensen útiles o nocivas a la industria que trabajamos.

No precisa que se sea periodista para escribir. No se necesitan frases rimbombantes ni metáforas literarias, sino la franca y desnuda exposición de la idea, tal como la juzgue o dicte nuestra conciencia. Basta que haya buena voluntad e interés en la causa. La Redacción nos dice que aceptará todos los artículos que se le mande, ya sean en castellano, ya sean en catalán, y que si han de interesar a los lectores los publicará en la forma preferida por el autor, y yo creo que si hubiera necesidad, ella cuenta con medios para retocar amigablemente el estilo o la expresión sin quitarle la idea al asunto que se trate.

Las páginas de la Revista, nos son ofertas a todos los panaderos asociados o no. Todos, por el bien de nuestra clase, tenemos el deber y el derecho de dibujar en ellas nuestro criterio claro y conciso, dejando aparte necias rivalidades impropias de personas cultas.

Ya es hora de que nos despertemos del letargo en que vivimos. Ya es hora de que se acaben las enemistades y discordias que reinan en nuestra industria. Lo exige el honor de la clase, la salvación de nuestros intereses, el porvenir de nuestros hijos. Unámonos, apoyémonos, confraternicemos como hermanos y defendamos juntos nuestra causa.

Si así lo hacemos, no tardaremos en alcanzar los derechos que nos pertenecen, que son necesarios para nuestro desenvolvimiento, y que la ignorancia, el desorden y la pedantería, en mala hora nos prearon.

La Pala.

Lérida, Junio de 1931.

Flequer: Les cases anunciades en aquesta Revista són especialitzades en el seu ram. Recórdales quan tinguis de comprar.

Tota vegada que les cases anunciades en aquesta Revista són d'amics nostres i ens ajuden, el nostre deure és de comprar-los-hi sempre.

A los Sres. Fabricantes de Harinas

Hacemos presente a los Sres, Fabricantes de harinas, la actitud lamentable y perjudicial para nuestra industria, en que **se ha colocado D. Rufino Simó** de Alguaire, Ese Sr, hace una labor verdaderamente desastrosa para la panadería al vender el pan a mucho menos que el precio límite impuesto por la Excelentísima Junta Provincial de Economía.

Los colegas de aquella **región**, justamente irritados, nos piden nuestra ayuda, que nosotros, como deber que **tenemos de evitar todo lo que redunde en perjuicio** de nuestra **industria no vacilamos en prestarles. Enemigos de discordias**, hemos invitado al Sr* **Simó** a **entrar en razón haciéndole ver lo equivocado** de su proceder, pero nuestras manifestaciones han sido siempre en vano.

Recordando a los Sres* **fabricantes** de harinas que en **la reunión** celebrada a **Tárrega** nos **prometieron** su **apoyo** moral e incondicional, nos **permitimos** rogarles, en particular a los de aquella **comarca, hagan los posibles para vencer al Sr. Simó. Cuando ese señor vaya a comprarles, le hablen e intenten persuadirle** de que obra **contra los intereses** de todos. Con ello se evitará el que nos veamos obligados a tomar **medidas severas y que no son de nuestro agrado, pero que llegaremos a ejecutar** si no logramos arreglar el asunto **amigablemente.**

Por la salvación de los intereses de los compañeros de aquella comarca y por el honor de la **panadería** provincial, nosotros no podemos tolerar ni tolera-

remos, que nada ni nadie arruine nuestra industria.

Para la mejor marcha de nuestras relaciones amigables y comerciales, creemos que Vds. nos atenderán y estarán siempre a nuestro lado.

EL CONSEJO

**de la F. de I. Panaderos
de la provincia de Lérida.**

NOVES

Fem present als senyors socis de la secció de socors mutuos, que per error de l'oficial de Secretaria es va posar amb alguns rebuts de pòlissa la sirle C en lloc de la serie B, com es la pòlissa n.º 53 que pertany a la defunció de Tàrrega.

Ha arribat als nostres oïdos, que per la collita d'aquest any, alguns senyors fabricants de farines tenen l'intenció de precintar les saques i anotar-hi el tant per 100 de gluten que la qualitat o quantitat de farina contingui.

Aquesta novetat que honra moltíssim als seus iniciadors, esperem serà acceptada per tots els senyors fabricants car nosaltres creiem es una garantia material ben clara de l'honradesa de la casa venedora.

Els senyors fabricants de farines que vulguin adherir-se a la Federació, deuen adreçar-se a la Redacció d'aquesta Revista.

Pròximament senyalarem les artimanyes de que es serveixen alguna pastissers per a fer la competència als companys del seu ram. Volem que tots sàpiguen com s'ho arreglen aquests senyors per a regalar (?) diners al públic.

"LA CERVARIENSE"
FÁBRICA DE FARINES

J A U M E C A M P S

TELÉFON 7 - CERVERA

Senyors fabricants adherits a la Federació

Don Anton Molins	Lleida.	Senyors Cucurull i Cañelles	Tàrrrega.
Senyors Guix i Companyia.	»	Don Josep Figols	Pons.
Don Jaume Camps	Cervera.	Don Josep Balagué	Agramunt.
Don J. Recasens	»	Senyor Boncompte	»
Don Josep Iglesias	Maldà.	Don Jaume Balcells.	Guissona.
Senyor Guizart	»	Sindicat agrícola.	»
Don Ramon Bernadas	Tàrrrega.	Don Josep Illa	Bellpuig.
Don Francisco Fité	»	Senyors Chordi, Baró i C. ^a	Almacelles

NOTA. - Recomanem als col·legues flequers comprin a aquests senyors que son amics nostres i que tehim la seguretat de que els serviran amb les millors condicions donant-los-hi classes excelents a preus de companya.

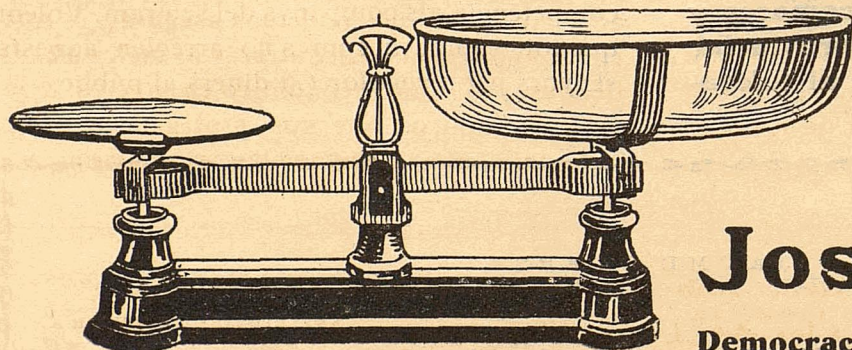
Forners desidents i que fan campanya arruinant la nostra industria

Don Anton Solé	Preixana.	Senyor Cardeñes	Artesa.
Senyor Camats	Montargull	Don Rufino Simó	Alguaire.

NOTA. - Preguem als senyors Fabricants de farines tinguin present aquests noms per a obrar en conseqüència.

Socis de la secció de socors mutuos donats de baixa per no haver satisfet les quotes en concepte de defuncions

Don Marcellí Salvany	Termens.	Don Sebastià Capell	Menarguens
Donya Antonia Gilabert de Salvany.	»	Donya Pilar Pallasó de Capell	»
Don Anton Espona	»	Don Sebastià Espona	»
Don Anton Cata	»	Don Pau Roig	»
Don Jaume Vergé Castanera	»	Don Martí Martí Martí	V. Riucorp
Don L. Samarra	Argentiú.	Donya Mercè Farré Cases	»
Don N. Samarra	»	Don Joan Montallà Valls	Tàrrrega.
		Don Felip Mortes	Balaguer,

TALLER DE CONSTRUCCION DE
Básculas, Balanzas y Romanas
DEL SISTEMA MÉTRICO DECIMAL

José Segura

Democracia, 24

LÉRIDA

A D V E R T E N C I A S

Todos los **que han recibido el último Baletín**, o sea, el suplemento pasado con el reembolso de seis pesetas y media y las han hecho efectivas, les sirve para el pago del **primer semestre**.

* * *

Se suplica a todos los delegados procuren **enviar el nombre** de los competidores del precio de venta, a esta Redacción, para que el consejo pueda tomar **sobre el particular los acuerdos necesarios**.

* * *

Comunicase a los **asegurados de la sección de Socorros** que, **por** acuerdo de la Asamblea, el cobro de las defunciones debe ser remitido por los asegurados dentro los 15 días **siguientes al aviso, importando 25 cts**, el envío por giro.

Pasados esos 15 días se lea girará a su cargo la cantidad de las pólizas, a razón de 10'20 ptas. más los **gastos de cobro** que son 90 **céntimos por cada recibo**. Téngalo presente para que **después no haya estrañeza en que se cobre esos 90 cts.** de suplemento.

Los que lo **remitan por banco** o correo, el recibo del **certificado** que se les dé les **servirá de comprobante de pago**.

Y los que lo manden por **conducto personal**, se les entregará el recibo al dador.

* * *

Se pone en **conocimiento de todos los asociados, que se ha organizado una sección de contrato de Obreros de la Provincia**, siendo su centro en Lérida, con delegaciones en todas las Sociedades **federadas** y a cargo de los **respectivos secretarios**.

Es necesario que todos los patronos hagan sabedores a sus obreros que cuando necesiten trabajo lo comuniquen al Secretario o Presidente de la Sociedad de su demarcación, que interinamente funcionará bajo los artículos siguientes:

1.º **El obrero pata pedir trabajo deberá hacerlo por carta, acompañada de un sobre con su dirección y franqueado, el que podrá recoger siempre que él lo crea conveniente dentro del plazo de 2 fueses.** pasados éstos, se inutilizará y **no será devuelto dicho sobre.**

Los patronos **deberán hacer lo mismo.**

2.º Si hubiese más **gastos de correspondencia**, lo satisfarán por **mitad los Interesados**, en caso de **efectuarse el contrato.**

3.º **Por cada contrato, el Patrono abonará 60 cts. por la correspondencia con el centro u otras delegaciones, efectuando el pago con sellos de correo.**

4.º En las peticiones, los patronos deberán manifestar sus deseos de precios y clase de obreros que necesiten y los obreros sus conocimientos en la industria y las casas donde han trabajado.

5.º Se llevará un libro registro de los obreros que pidan trabajo y se colocarán en riguroso turno, manteniéndose secretamente su nombre.

* * *

Panaderos: NO queremos decir que las casas que no se anuncian en nuestra revista no puedan servir bien a sus clientes. Lo que sí afirmamos, lo que podemos asegurar, es que en las anunciadas, encontrarás lo mejor en calidades y lo más económico en precios. Son amigos nuestros que nos protegen moral y materialmente y debemos corresponderles.

¿Si nosaltres noensem amb la nostra familia pel dia que desapareguem privant-los de la nostra ajuda, en què pensarem?

Societat d'industrials flequers de la Comarca de

—:o:—

PROPOSTA DE SOCI

—><—

En

de anys d'edat, domiciliat a al
 carrer núm. sol·licita entrar com a soci del
 susdit organisme.

..... de 1931.

El suscriptor,

Nota. — Contra el pagament de la primera quota, el soci rebrà el carnet i els Estatuts de la societat.

Federació d'industrials flequers de la província de Lleida

SECCIÓ DE SOCORS

—o—

PROPOSTA DE SOCI

Nom del assegurat

fill de província de

estat professió

edat domicili actual

suscrit com a

els beneficiaris a la defunció

..... de 1931

El suscriptor,

Nota. — Per a poder entrar soci a aquesta secció, hom és obligat a ésser-ho d'una entitat comarcal.

CUCURULL Y CAÑELLES
FÁBRICA DE HARINAS

TÁRREGA

ANTONIO MOLINS

FÁBRICA DE HARINAS

GUALDA

TELÉFONO 48

LERIDA

DISPONIBLE

¡PANADEROS!

La seguridad de éxito en
su negocio en panadería

queda garantizada em-
pleando en su horno la

LEVADURA PRENSADA

==== marca =====

CINTA ROJA

Producto elaborado por la

Fábrica de Levadura Prensada, S. A.

VILADECANS (Barcelona)

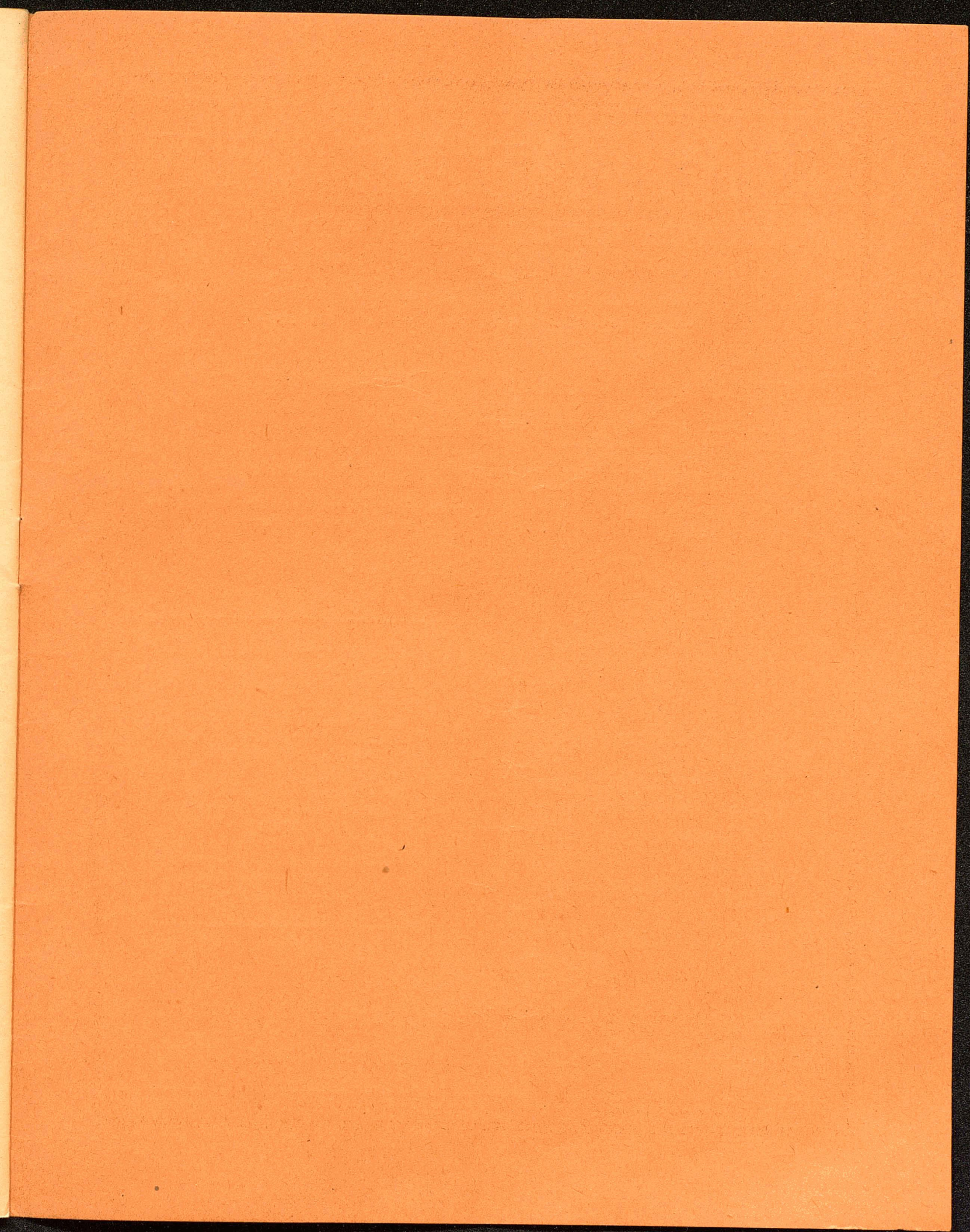

DEPÓSITO EN LÉRIDA:

BIENVENIDO FARRE

C. MAYOR, 14 - TELÉFONO 248

Talleres BALART

SABADELL

Los más importantes de España especializados en la construcción de toda clase de maquinaria para Panaderías y Confiterías

Ofrecen sus especialidades:

Amasadora "LA ECONÓMICA" (Patente 50.042)

Cilindro-refinador-automático "BALART" (Patente 85.289)

Pirógeno "BALART" Aparato patentado para calentar hornos por medio de aceites pesados

Herrajes modernos para hornos

La marca "BALART" significa la mejor construcción con los mejores materiales

MILLARES DE REFERENCIAS

Gran Diploma de Honor y Medalla de Oro en la Exposición de Panificación de Barcelona año 1912

Gran Diploma de Honor y Medalla de Oro en la Exposición de Maquinaria de Lérida, año 1928

Gran Diploma de Honor en la Exposición Internacional de Barcelona 1929-30

Gran Diploma de Honor y Medalla de Oro en la Exposición Ibero-Americana de Sevilla 1929-30

Oficinas y Talleres: Batllell, 3 - Teléfono 40 - SABADELL

Sucursal en BARCELONA: Riereta, 28 - Teléfono 20465

Para encargos en LÉRIDA: Antonio Lloret - Carpintería - Afueras del Puente